

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 5002/2022
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4198/22 од 06.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4198/22 од 06.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4198/22 од 06.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу - Судска једница у Кули П1 247/2017 од 07.02.2022. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена на исплату тужиочевог новчаног потраживања по основу додатака на плату за прековремени рад, приправност, теренски додатак и трошкова за долазак и одлазак са рада у новчаним износима наведеним у тим ставовима изреке са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на досуђене износе увећане плате за прековремени рад и приправност уплати доприносе обавезног социјалног осигурања, пензијско-инвалидског, здравственог и осигурања за случај незапослености надлежним фондовима Републике Србије по стопама које буду важиле у моменту обрачуна и исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату увећане плате за прековремени рад у износу од 856.231,80 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 524.928,14 динара почев од 16.09.2020. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да, на износе досуђеног теренског додатка и на износе за које је одбијен тужбени захтев за исплату увећане плате за прековремени рад, уплати доприносе обавезног социјалног осигурања надлежним фондовима Републике Србије. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу трошкове парничног

поступка у износу 253.224,56 динара са евентуалном законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4198/22 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење садржано у пресуди Основног суда у Врбасу - Судска једница у Кули П1 247/2017 од 07.02.2022. године и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 120.091,00 динар са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужене и у преосталом потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, искључиво због погрешне примене материјалног права, може користити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. Дозвољеност посебне ревизије зависи од постојања потребе разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Оцену испуњености тих услова, сагласно члану 404. став 2. ЗПП, даје Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужене у овом спору није дозвољена.

О тужбеном захтеву за наплату новчаног потраживања из радног односа тужиоца, припадника Одред жандармерије Министарства унутрашњих послова, одлучено је у сагласности са правним ставовима израженим у одлукама ревизијског суда у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима, како по питању судске надлежности, тако и по питању права запосленог за накнаду на име приправности и теренског додатка (током његовог боравка у копненој зони безбедности), прековременог рада (за време проведено на путу од места рада до места на које је упућен на задатак и у повратку) и трошкова превоза од места пребивалишта до места рада.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинско-правним споровима, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је нижа од оне која је прописана наведеном одредбом, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић